

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 378.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 376.

Panis penuria, fames non est: nec vestiū inopia, nuditas. Pilifer enim ille Baptista, & diuitis ianitor, qui fame ac nuditate contabuit, in sempiterno ac finis omnis experti regno versantur & confouentur. Qui autem in ciborum voluptate, ac bysfinis vestibus diuitiis circumfluebat, gehēnam habet, ipsiſque ignē pro indumento.

Olympio Comiti. 377.

Natura præstantiorem, atque omnem sermonis facultatem superantem, partum cuncta supra naturam secuta sunt, nimirum Angeli ministerium, Ioānis ante natiuitatem officium, seminis experti conceptio, partus ab omni labe immunis. His simile quoque ad iter Magis præmonstrandum stellæ famulitium habuit, quæ non vſitata via vſa est, verum miro modo nouum cursum tenuit. Ac propterea sapientes illos Magos, huiusmodi rerum peritos admiratione perculit, ipsiſque, vt longum iter susciperent, persuasit.

Eidem. 378.

Hoc quod in diuino libro de stella habetur, Veniens stetit supra vbi erat puer, perspicuè tibi ostendet, stellam illam, quæ lætū diuini partus nuncium afferebat, iter illud quod astris consuetum atque vſitatum est, tenuisse. Neque enim altitudinis distantia id afferebat, vt facile inueniri posset quod quærebatur: verum nouus atque inuſitatus cursus, tum antrū illud, tum dominiferum ac venerandum præsepe, quod in eo situm erat, tanquam digito demonstrabat.

Maroni. 379.

Si diuini gregis es, Scriptura sacra te doceat ea, quæ in hac vita geruntur, iudicij minimè expertia esse, verum ad horredum examinis diem seruari. Si autem Iudaicarū

Τῷ αὐτῷ. τοσ.

Ἡ τῶ ἀρτεῖ ἐνδεῖα οὐκ ἔστι λιμὸς, καὶ ἐσθιμῶτων ἀπορία, οὐ γυμνότης. ὁ γὰρ τειχοφόρος Βαπτιστὴς, καὶ ὁ τοῦ πλεῖστος θυρωρὸς, ὁ πείνη καὶ γυμνώσει τακτὴς, εἰς τὴν ἀληκτον καὶ ἀπέραντον ἀναφύονται καὶ θάλλονται βασιλείαν. ὁ δὲ πλουτῆς ἐν εὐφροσύνῃ βρωμάτων, καὶ ἐν δύμασι βύσσου, γέννηται ἔχθρὸς τὸ ταύτης πῦρ ἀειβάλαμον.

Ολυμπιάκω κώμη. τοζ.

Τῷ Ἰωσήφου καὶ ἀνεκλαλήτῳ τῶ καὶ πάντα Ἰωσήφου ἠκολούθησαν, ἡ τῶ ἀγγέλου Δακονία, ἡ Ἰωάννη ἀπὸ τῆς γεννήσεως λειτουργία, τὸ ἀσπορον τῆς συλλήψεως: τὸ ἀσπορον τῆς κνήσεως, τῶτων ὁμοίαν καὶ τὴν τῶ ἀστέρος ἔχουσαν Ἰωσήφου ἀπὸ τῆς τῶ μαγῶν ὁδήγαν, οὐ τῆ συνήθει χρησασμένη πορεία, ἀλλὰ παρεδόξον χριστομήσαντος δρόμον, δι' ἧ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐπισημοῖαι ἐξέπλαξε μαγῶν, ἀπὸ μακρῶν πείσας εἰς λαοθῶν ὁδοπορία.

Τῷ αὐτῷ. τοη.

Τὸ ἐν τῇ θεῷ πικτῇ περὶ τῶ ἀστέρος φερόμενον, Ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω ἧ ἦν τὸ παιδίον, ἐμφανέστερον Ἰωσήφου εἰσεσοῖ οὐ τῆ συνήθει τῶ ἀστέρος πορεία ποιησάμενον τὸν εὐαγγελιστὴν τῶ θεῷ τοῦ ἀστέρος. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶ Ἰωσήφου Δακονία, εὐχερῆ ἐποίησε τοῦ ζήτημένου τῶ εὐρεσιν. ἀλλ' ἑτέραν πικτῆν χριστομήσαντος, ὡς δακτύλῳ τῶ ἐξήλα γὰρ δρόμῳ μνηύσαντες, τῶ ἀστέρος ἀντρον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ κλειστόρον καὶ σεβάσμιον φάτην.

Μάρωνι. τοθ.

Εἰ μὴ τῆς θεῷς τυχεῖς ἀγγέλης, ἡ θεῷ γραφὴ παιδευέτω σε, μὴ ἀκριτα εἶναι τὰ ἐν ταῦτα περὶ τῶ ἀστέρος, ἀλλ' εἰς ἡμέραν φεικτῶν ἐξέπασσας φυλατ-